

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 13 listopada 2014 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Marcin Krzywoszyński (<i>spr.</i>)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk- Fedorowicz
	<i>Członek GKO:</i>	Barbara Potocka
Protokolant:		<i>Hanna Kąkol</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Roberta Wydry, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 r. odwołania Obwinionego (...) (zam. (...)) pełniącego w czasie zarzuconego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Zastępcy Burmistrza, oraz odwołania Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wniesionego na niekorzyść Obwinionego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...)z 27 maja 2014 r., sygn. akt: ZDB-4100-7/2014, którym Komisja Orzekająca I instancji uznała Pana (...)odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529), polegające na przekazaniu dotacji z naruszeniem zasad jej udzielania poprzez przekazanie 11 kwietnia 2011 r. (...)Klubowi Szachowemu „(...)” (z siedzibą ul. (...)) dotacji z budżetu Miasta (...) (dział 926, rozdział 92605, § 2820) w wysokości 5.000 zł na realizację zadania publicznego „Upowszechnienie kultury fizycznej i sportu” – dofinansowanie udziału (...)Klubu Szachowego (...)w rozgrywkach szachowych na terenie kraju i za granicą oraz I Ligi w okresie od 15.03. do 30.08.2011 r., co jest niezgodne z art. 16 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w związku z art. 221 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

Sygn. akt BDF1/4900/87/88/14

oraz odstąpiła od wymierzenia Obwinionemu kary i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Orzeczeniem Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) (RKO) z dnia 27 maja 2014 r. (...), w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych zatrudniony w Urzędzie Miasta (...) na stanowisku Zastępcy Burmistrza, został uznany odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2014 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (zwanej dalej ustawą), polegające na przekazaniu dotacji z naruszeniem zasad jej udzielenia, przez przekazanie w dniu 11 kwietnia 2011 r. (...)Klubowi Szachowemu „(...)” dotacji z budżetu Miasta (...) (dział 926, rozdział 92605, § 2820) w wysokości 5000 zł na realizację zadania publicznego „Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu” – dofinansowanie udziału (...)Klubu Szachowego „(...)” w rozgrywkach szachowych na terenie kraju i za granicą oraz I Liga w okresie od 15.03 do 30.08.2011 r., co jest niezgodne z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tj. Dz. U. 2010 r. Nr 234, poz. 1536 z późn. zm.) w związku z art. 221 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.).

RKO - na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy - odstąpiła od wymierzenia kary i jednocześnie na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy orzekła o zwrocie kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

Postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez RKO postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 r. w związku z zawiadomieniem Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej w v z dnia 2 grudnia 2013

Sygn. akt BDF1/4900/87/88/14

r. Zawiadomienie dotyczyło nierozliczenia w terminie otrzymanej dotacji i niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości przez (...)Klub Szachowy „(...)”, co wg zawiadamiającego, stanowiło naruszenie dyscypliny finansów publicznych z art. 9 pkt 2 i 3 ustawy. Jako sprawcę zawiadamiający wskazał Prezesa Klubu (...). Po dokonaniu czynności sprawdzających, Rzecznik wszczął jednak postępowanie wyjaśniające wobec Zastępcy Burmistrza Miasta (...), a następnie skierował wniosek o ukaranie karą upomnienia, zarzucając mu popełnienie naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na przekazaniu dotacji z naruszeniem zasad jej udzielenia poprzez bezpodstawne (bezumowne) przekazanie dotacji z budżetu Miasta (...) Klubowi, tj. czynu określonego w art. 8 pkt 1 ustawy.

Jak wynika z ustalonego przez RKO stanu faktycznego, Zastępca Burmistrza Miasta (...) podpisał w imieniu Gminy w dniu 4 kwietnia 2011 r. umowę z (...) Klubem Szachowym (...) (Klub) o wsparcie realizacji zadania publicznego pod nazwą „Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu”. Umowę w imieniu Klubu podpisał jego Prezes (...). Przelewu środków na rachunek Klubu dokonano w dniu 11 kwietnia 2011 r., a dyspozycję tę z up. Burmistrza zatwierdził Zastępca Burmistrza (...). Zgodnie ze statutem Klubu (§ 30), udostępnionym w uzupełnieniu złożonej oferty, do ważności oświadczeń dotyczących praw i obowiązków majątkowych Klubu wymagane jest współdziałanie dwóch osób: prezesa lub wiceprezesa oraz sekretarza lub głównego księgowego, względnie osób przez nich upoważnionych spośród członków zarządu. Oznacza to, że w momencie podpisywania umowy, Klub nie był należycie reprezentowany, czego nie sprawdzili ani pracownicy jednostki udzielającej dotacji, ani ostatecznie podpisujący umowę w imieniu Gminy (...)Zastępca Burmistrza (...). Jak wynika z informacji przekazanych przez zawiadamiającego, decyzją z 30 kwietnia 2012 r., Zastępca Burmistrza (...)zobowiązał Klub do zwrotu dotacji celowej pobranej w nadmiernej wysokości w kwocie 5000 zł wraz z odsetkami, uzasadniając to tym, że Klub nie wywiązał się ze spoczywających na nim obowiązków wynikających z zawartej umowy, tj. nie wykonał zadania, na którego wsparcie została przyznana dotacja. Klub w dniu 28 maja 2012 r. wniósł odwołanie od tej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Dokonując oceny czynu zarzuconego przez Rzecznika, RKO stwierdziła, że nie jest uprawniona do badania, czy umowa o wsparcie realizacji zadania publicznego została ważnie zawarta, tzn. nie jest uprawniona do wiążącego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku dotacyjnego. Komisja jest natomiast uprawniona do zbadania stanu faktycznego sprawy, w efekcie czego stwierdziła, że nastąpiło naruszenie procedury przekazania dotacji celowej poprzez dopuszczenie do zaistnienia takiego stanu faktycznego, w którym umowa na wsparcie zadania publicznego została podpisana przez osobę, która nie była umocowana do samodzielnego reprezentowania beneficjenta i brak ten nie został usunięty najpóźniej w dniu, w którym przelano kwotę dotacji na rachunek bankowy Klubu. W dniu przekazania dotacji (11 kwietnia 2011 r.) nie można było jednoznacznie stwierdzić, że Klub, stosownie do art. 16 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zobowiązał się do wykonania zadania publicznego w zakresie i na zasadach określonych w umowie. Tak podpisana umowa nie mogła być podstawą przekazania dotacji. RKO stwierdziła tym samym, że podnoszony przez Obrońcę Obwinionego stan bezskuteczności zawieszonyj, zaistniały w odniesieniu do umowy z Klubem, stanowi okoliczność nieistotną w sprawie.

Sygn. akt BDF1/4900/87/88/14

RKO dokonała oceny stanu prawnego, stwierdzając, że w wyniku naruszenia przepisów ustawy o finansach publicznych (art. 221 ust. 1-3) oraz przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (art. 16 ust. 1-2), nastąpiło wypełnienie znamion czynu zabronionego opisanego w art. 8 pkt 1 ustawy, poprzez przekazanie dotacji z naruszeniem zasad jej udzielania, gdyż wzmiankowana wyżej umowa dotacyjna nie została podpisana w imieniu beneficjenta przez dwie osoby do tego uprawnione, zgodnie ze statutem Klubu.

Przypisanie odpowiedzialności podmiotowej Panu (...) wynikało z tego, że podpisując w imieniu Gminy (...) umowę z Klubem działał on jako pracownik sektora finansów publicznych (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy), na podstawie udzielonego przez Burmistrza (...) pełnomocnictwa.

Wina Obwinionego wynika z faktu, że swoim działaniem dopuścił do przekazania dotacji z naruszeniem zasad jej udzielenia. Mógł się z niej uwolnić zauważając i uzupełniając zaistniałe braki w zakresie złożenia oświadczenia woli w imieniu Klubu, które w konsekwencji pozwoliłyby uniknąć przypisanego mu naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Obwiniony mógł to uczynić chociażby przez zapoznanie się z treścią dokumentów dołączanych do oferty realizacji zadania publicznego. Komisja oceniła, że (...) dopuścił się naruszenia elementarnego, tj. obowiązku sprawdzenia, czy osoba działająca w imieniu podmiotu ubiegającego się o dotację celową jest jego umocowanym reprezentantem.

RKO stwierdziła także, że przedmiotem czynu były środki finansowe przekraczające kwotę minimalną, o której mowa w art. 26 ust 1 ustawy oraz, że stopień szkodliwości czynu przypisanego Obwinionemu jest wyższy niż znikomy (art. 28 ust. 1 ustawy).

Uzasadniając odstąpienie od wymierzenia kary (art. 36 ust 1 ustawy), RKO wskazała, że przedstawiciele stron umowy działali w subiektywnym przekonaniu, że ich zachowanie jest prawidłowe, a podpisana umowa jest wiążąca dla stron. Co więcej zachowanie Prezesa Klubu już na etapie konkursu ofert (tylko on podpisał ofertę i wskazał siebie jako upoważnionego do składania wyjaśnień) i później na etapie zawarcia umowy wskazywało, że jest on umocowany do samodzielnego składania oświadczeń w imieniu Klubu. Wywołało to, po stronie Burmistrza, przekonanie, że Prezes Klubu jest osobą właściwą do zgłoszenia oferty i zawarcia umowy dotacyjnej. Istotna jest także, w ocenie RKO, stosunkowo niewysoka kwota udzielonej Klubowi dotacji.

Odwołania od orzeczenia RKO wnieśli zarówno Rzecznik Dyscypliny (w dniu 14 lipca 2014 r.), jak i obrońca Obwinionego (w dniu 15 lipca 2014 r.).

Rzecznik I instancji, odwołanie na niekorzyść Obwinionego wniósł z powodu naruszenia przez RKO art. 36 ust. 1 ustawy, polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, że w ustalonym stanie faktycznym zachodzi przypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie, uzasadniający odstąpienie od wymierzenia kary. Rzecznik zawniósł o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania RKO. Zdaniem Rzecznika, skoro RKO uznała, że Obwiniony dopuścił się naruszenia przepisów w stopniu elementarnym, to nie można zastosować dyspozycji wynikającej z art. 36 ust. 1 ustawy, gdyż od osoby dysponującej środkami publicznymi wymagana jest znajomość w stopniu podstawowym, elementarnym określonych zasad obowiązujących w przedmiotowej sprawie. Również, przemawiający za odstąpieniem od

ukarania, argument RKO o niewysokiej kwocie dotacji udzielonej z naruszeniem zasad jej udzielania winien być, zdaniem Rzecznika, odrzucony, bowiem ustawa nie definiuje powyższego pojęcia, a przeciwnie, na tle dbałości o dysponowanie środkami publicznymi, równie uprawnionym byłoby podniesienie twierdzenia, że wydatkowanie z budżetu bez podstawy prawnej kwoty 5000 zł wykracza poza przymiotnikowe kryterium „niewysokiej kwoty”.

Obrońca Obwinionego z kolei wniósł o uchylenie orzeczenia w całości, choć nie wskazał, czy wnosi o uniewinnienie Obwinionego, czy też przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania RKO, czy wreszcie o umorzenie postępowania. obrońca zarzucił orzeczeniu:

- a) obrazę art. 74 ust. 2 ustawy, poprzez pozbawienie Obwinionego prawa do przedstawiania dowodów na swoją obronę i w konsekwencji uznanie, że doszło do bezumownego przekazania dotacji;
- b) obrazę art. 80 ust. 1 ustawy, poprzez naruszenie obowiązku badania oraz uwzględniania okoliczności przemawiających na korzyść Obwinionego, poprzez oddalenie wniosku obrońcy o wyznaczenie terminu do przedłożenia potwierdzonej umowy dotacji;
- c) obrazę art. 87 ustawy, poprzez nieprzyjęcie dowodu z potwierdzonej umowy, mającego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy
- d) obrazę art. 89 ustawy, poprzez naruszenie obowiązku wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego i pominięcie wniosku dowodowego obrońcy Obwinionego;
- e) obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 8 pkt 1 ustawy, poprzez przyjęcie, że doszło do bezumownego przekazania dotacji, podczas gdy Komisja uznała, że nie jest uprawniona do badania, czy umowa była ważna, czy bezskutecznie zawieszona;
- f) obrazę przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego tj. art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1 art. 80 KPA odnoszących się do obowiązku organów administracji publicznej stania na straży praworządności i postępowania dowodowego;
- g) obrazę art. 103 § 1 Kc, poprzez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu obrońca Obwinionego podniósł, że bezspornym jest, iż w przedmiotowej sprawie Gmina (...) reprezentowana przez (...) zawarła umowę z Klubem reprezentowanym przez Prezesa Zarządu, co narusza zapis § 30 statutu Klubu, ponieważ do składania oświadczeń w imieniu Klubu wymagane było współdziałanie dwóch osób. Jednakże, jak wskazał obrońca, zgodnie z art. 103 § 1 Kc nie doszło do zawarcia umowy nieważnej, ponieważ od chwili zawarcia umowy przez rzekomego pełnomocnika, aż do chwili jej potwierdzenia (lub odmowy potwierdzenia albo upływu terminu potwierdzenia wyznaczonego przez jej drugą stronę) przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta, zachodzi tzw. stan bezskuteczności zawieszony. Potwierdzenie zawarcia umowy może zasadniczo nastąpić w formie dowolnej, zarówno przez oświadczenie woli złożone w sposób wyraźny, jak i w sposób dorozumiany (np. przez przystąpienie rzekomego wykonawcy do wykonania umowy). W związku z tym stanowisko RKO, że nie była ona uprawniona do badania, czy umowa dotacyjna została ważnie zawarta nie realizuje obowiązku przestrzegania prawa i działania na podstawie prawa. Jeżeli nie była RKO uprawniona do badania ważności umowy, to jednoznacznie nie można orzekać, czy doszło do

Sygn. akt BDF1/4900/87/88/14

naruszenia art. 8 pkt 1 ustawy, czyli bezumownego przekazania dotacji, nie badając jej stanu prawnego.

Rozprawa przed Główną Komisją Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (GKO) odbyła się w dniu 13 listopada 2014 r. Prawidłowo zawiadomieni (...) i jego obrońca na rozprawę nie stawili się. Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wycofał odwołanie na niekorzyść złożone przez Rzecznika występującego przed Komisją I Instancji, stąd też, stosownie do art. 140 ust. 5 ustawy, ten środek zaskarżenia pozostawiono bez rozpoznania. Biorąc pod uwagę natomiast odwołanie złożone przez obrońcę (...), Zastępca Głównego Rzecznika wniósł o jego oddalenie i utrzymanie w mocy orzeczenia RKO z dnia 27 maja 2014 r.

GKO, biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznała, że odwołanie na uwzględnienie nie zasługuje.

W szczególności, GKO zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności, stosownie do art. 24 ust. 1 ustawy, należało ustalić według jakiego stanu prawnego GKO będzie orzekała. Analiza przepisów odnoszących się do przedmiotowej sprawy wskazuje, że należy stosować przepisy obowiązujące w czasie orzekania przed GKO, gdyż przepisy ustawy obowiązujące od czasu popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych do czasu orzekania przed GKO nie zmieniły się co do swojej istoty (drobne zmiany redakcyjne o charakterze uściśleń doprecyzowywały jedynie opis znamion czynu, jaki stanowił podstawę naruszenia). Również wskazane prawidłowo w uzasadnieniu orzeczenia pozostałe przepisy prawa materialnego odnoszące się do naruszenia dyscypliny finansów publicznych w przedmiotowej sprawie nie uległy w tym okresie zmianie. Dotyczy to zarówno ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jak i ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tj. Dz. U. 2014 r. poz. 1118). Tym samym stan prawny obowiązujący w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie był względniejszy dla sprawcy tego naruszenia.

Nie budzi wątpliwości GKO ustalony przez RKO stan faktyczny i przyjmuje go, jako kompletny i poparty zgromadzonymi dowodami. Również stan prawny przyjęty za podstawę orzekania przed RKO nie budzi zastrzeżeń GKO.

Znamiona czynu zabronionego na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy wypełniają te czyny, w których wyniku doszło do udzielenia lub przekazania dotacji z naruszeniem zasad i trybu jej udzielenia lub przekazania. Należało więc odpowiedzieć na pytanie, czy udzielając dotacji na podstawie podpisanej z Klubem umowy z dnia 4 kwietnia 2011 r., Zastępca Burmistrza naruszył zasady lub tryb jej udzielenia? Czy do naruszenia zasad lub trybu doszło w momencie przekazania dotacji, czyli poniesienia wydatku, który zatwierdził z upoważnienia Burmistrza – Zastępca Burmistrza (...). Odpowiedź na tak postawione pytania jest, zdaniem GKO, twierdząca. Do naruszenia doszło, gdyż w momencie zawarcia umowy (jej podpisania), przez wadę w reprezentacji beneficjenta dotacji, nie można jednoznacznie przyjąć, że Klub na podstawie tej umowy był zobowiązany do realizacji zadania publicznego pod nazwą „Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu”. Nie można też jednoznacznie przyjąć, że Klubowi skutecznie powierzono zadanie publiczne. Także w dniu przekazania dotacji, tj. 11 kwietnia 2011 r., sytuacja nie uległa zmianie,

choć nastąpił faktyczny wpływ środków z jednostki sektora finansów publicznych. Nie ma tu, zdaniem GKO, znaczenia, że w późniejszym terminie mogłoby dojść do konwalidacji umowy przez osoby uprawnione po stronie beneficjenta. W dniu 11 kwietnia 2011 r. nie powinno dojść do przekazania dotacji udzielonej na podstawie wadliwej umowy. W tym dniu najpóźniej należało usunąć wadę umowy, a skoro do tego nie doszło, to nastąpiło naruszenie trybu przekazania dotacji celowej, poprzez dopuszczenie do zaistnienia takiego stanu faktycznego, w którym umowa o wsparcie realizacji zadania publicznego została podpisana przez osobę, która nie była umocowana do samodzielnego reprezentowania Klubu. Należy podkreślić, że dotacje udzielane przez jednostki samorządu terytorialnego, jako wydatki publiczne, podlegają szczególnym uwarunkowaniom określonym w przepisach ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Odstępstwo od tych uwarunkowań (zasad, trybu) jest zagrożone odpowiedzialnością za naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Ustawodawca w ten sposób chce, aby środki publiczne, jakie są przekazywane do organizacji pożytku publicznego na realizację zadań publicznych, były chronione, tak aby przeciwdziałać ich niewłaściwemu wykorzystaniu, czy też, w przypadku takiej konieczności, możliwe było skuteczne i szybkie dochodzenie ewentualnych roszczeń podmiotu sektora finansów publicznych z tego tytułu. Niewątpliwie przypadek, w którym dochodzi do przekazania dotacji na podstawie umowy, która jest dotknięta wadą tego rodzaju, jak w przedmiotowej sprawie, może poważnie utrudnić dochodzenie takich roszczeń. Aby temu przeciwdziałać, należy sprawdzić, czy podmiot, któremu powierzamy zadanie publicznie jest należycie reprezentowany. I jest to wręcz elementarna czynność, o której muszą pamiętać osoby, które w imieniu podmiotów sektora finansów publicznych, podpisują umowy o powierzenie zadania publicznego jednostkom spoza tego sektora i przekazują dotacje.

W kontekście powyższego, zarzuty obrońcy (...) odnośnie do postępowania dowodowego prowadzonego przez RKO, a w szczególności wobec oddalenia wniosku obrońcy o wyznaczenie terminu do przedłożenia potwierdzonej umowy dotacji, i w konsekwencji niedopuszczenia do przedstawienia dowodu w postaci potwierdzenia umowy dotacyjnej - są niezasadne. GKO podziela pogląd RKO, że stan bezskuteczności zawieszony, zaistniały w odniesieniu do umowy z Klubem, stanowi okoliczność nieistotną dla niniejszej sprawy nawet gdyby został usunięty ze skutkiem sięgającym wstecz, aż do daty podpisania umowy, oznaczał bowiem, że dotacja została przekazana na podstawie niewiążącej dla beneficjenta umowy. Wadliwa czynność prawna stała się podstawą nieuprawnionej wypłaty środków publicznych. Ewentualna konwalidacja czynności prawnej, czyli jej potwierdzenie, nie wywarłaby jednak skutku w odniesieniu do dokonanego już czynu zabronionego typizowanego w art. 8 pkt 1 ustawy.

Zdaniem GKO, niezasadne są także zarzuty obrońcy (...) formułowane na podstawie przepisów KPA, które nie mają zastosowania w odniesieniu do postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Wskazywały na to niejednokrotnie sądy administracyjne (por. wyrok WSA z 31.01. 2005 r. sygn. akt IIISA/Wa/1192/04, wyrok NSA z dnia 27.06.2012 r. sygn.. akt II GSK820/11). Podkreślić należy, że RKO wydając orzeczenie o przypisaniu odpowiedzialności działała zgodnie z obowiązującym prawem.

GKO nie miała zastrzeżeń do ustaleń RKO dotyczących odpowiedzialności podmiotowej, to jest odpowiedzialności Zastępcy Burmistrza (...) i przypisania mu winy, na podstawie art. 19 ust. 2

Sygn. akt BDF1/4900/87/88/14

ustawy. RKO prawidłowo wskazała wzorzec zachowania, według którego należało postępować, aby nie doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Także rozważania w zakresie odstąpienia od wymierzenia kary, pozostają w uprawnionej kompetencji RKO, która uwzględniła nieznaczną kwotę naruszenia i szczególne okoliczności przedmiotowej sprawy, stosownie do wymagań wynikających z art. 36 ust. 1 i 2 ustawy. W przedmiotowej sprawie, samo postępowanie w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych powinno oddziaływać zapobiegawczo na przyszłe zachowania Obwinionego. Nie ma natomiast podstaw, mając na względzie wagę naruszonych obowiązków, do uznania, że stopień szkodliwości czynu dla finansów publicznych był znikomy.

Uwzględniając powyższe, należało orzec, jak w sentencji orzeczenia.